

Bústia

EL RACÓ
DELS LECTORS

CORREU

Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona 93 316 39 36 bustia@avui.cat

Totes les cartes adreçades a la **Bústia de l'AVUI** -encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número del carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les quinze línies d'extensió. L'AVUI es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques.

En compliment de la LOPD 15/1999 i de la LSSI-CE 34/2002, s'INFORMA l'interessat que les dades de caràcter personal que facilita, i que resultin necessàries per a la formalització, gestió, execució i desenvolupament de l'activitat negocial de l'edició, arts gràfiques, reproducció en suports gravats i les seves diverses activitats promocionals de la Corporació Catalana de Comunicació, S.L. (en endavant CCC), s'incorporaran a un fitxer automatitzat de titularitat i responsabilitat de CCC. En el moment en què l'interessat envia les seves dades de caràcter personal a CCC, expressament AUTORITZA a utilitzar aquestes dades als efectes de les comunicacions que CCC porta a terme amb els seus subscriptors, clients i/o altres interessats per informar-los de les seves activitats, notícies, promocions i esdeveniments, així com de qual-sevol dels serveis i productes relacionats amb l'activitat negocial de CCC. L'interessat podrà exercir, respecte a les seves dades de caràcter personal, els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició mitjançant comunicació escrita dirigida a Corporació Catalana de Comunicació, S.L. - Departament de Màrqueting (Carrer Enric Granados, 84 - 08008 Barcelona) o al correu electrònic serveiallector@avui.com.

La feina de metge

■ No fa gaire *La nit al dia* de TV3 va entrevistar el prestigiós centenari doctor Moisès Broggi, que va denunciar que ara els metges ja no curen -com abans- també amb paraules, comprensió i humanitat cap al malalt. A través del meu pare de 90 anys, acabo de topar novament amb la cara més cruel d'alguns -per sort no tots- dels professionals de la medicina. El dia 9 d'abril al CAP Manso de Barcelona quasi es produeix un motí entre els pacients en ser testimonis del tracte inhumà d'una doctora envers el meu pare -dependent de grau màxim- quan, com si fos un ninot, se'l va treure de sobre i gairebé el va fer caure de la cadira de rodes en un passadís mentre jo reclamava atenció i una ambulància per tornar-lo a casa.

Quins mitjans empra el departament de Salut, consellera Marina Geli, per garantir que les persones grans -les més febles- no rebin desconsideració o maltractament per part de metges i personal sanitari? ¿Creu que qui actua així mereix seguir sent funcionari públic remunerat per tots nosaltres?

Margarita Estiarte Garcia
Barcelona

Subordinació lingüística

■ Resulta que, quan cerquem una paraula o diver-

ses a internet a través del cercador Google emprant el català, aquest tradueix automàticament el terme al castellà. Potser no ho sembla, però això, lluny de ser un avantatge, és un problema gravíssim, perquè en haver-hi moltes més entrades en castellà que no pas en català el resultat de la cerca serà massa nombrós.

El que no entenc és per què Google ha de traduir el català al castellà. Qui hi guanya amb aquesta subordinació lingüística? Per què no tradueixen el castellà a l'anglès? O l'anglès al francès? Igual passa amb les pàgines blanques o grogues de Telefónica, que tradueixen sistemàticament al castellà. Si hi cerques *perruquer*, consideren que et pot interessar *peluquero*, però, compte, a ningú que cerqui *peluquero* li ha d'interessar *perruquer*. Resultat: la llengua subordinada *no serve*.

J.M.P.A.

Sant Adrià de Besòs

A Amposta el 18 de maig

■ El menyspreu envers la capacitat de convocatòria de la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) va quedar en evidència el dia de l'última assemblea, que va servir per repassar, a qui no estiguí al dia, què ha dit qui i quan, i què han fet després. No oblidem que fins que no s'han celebrat les eleccions no han dit res de transvasa-

Carta del dia
ILP contra els transgènics

■ Els consumidors ingerim transgènics en els productes que inclouen blat de moro o soja, i en els que han estat produïts amb primeres matèries, normalment pinsos, fetes a partir de transgènics. A Catalunya es conrea el blat de moro transgènic MON810, prohibit a França. L'any 2005, el blat de moro tipus BT176 es va retirar del mercat per problemes de resistència als antibiòtics en humans. Catalunya és la segona regió europea amb més hectàrees de cultius transgènics.

Des de la Plataforma Som lo que Sembrem, estem impulsant una iniciativa legislativa popular (ILP), que és una eina de participació regulada per la llei 1/2006 de Catalunya. Necessitem un suport de 50.000 signatures recollides en 120 dies, i proposem que Catalunya sigui declarada territori lliure de conreus transgènics, i que s'etiquetin els productes que continguin soja transgènica que importem de tercers països.

Albert Folch Flores
Barcelona

ments, i molt menys de l'Ebre. És més, se'ns deia que de transvasament de l'Ebre res de res. Això ho va exemplificar molt bé el vídeo inicial en repassar les promeses de Zapatero. L'any 2004 recolzaria l'Estatut que sortís del Parlament de Catalunya. L'any 2008 assegurava que de transvasament de l'Ebre no n'hauria. La primera prova de foc s'ha superat amb escreix. Una convocatòria extensa. Ara queda la manifes-

tació a Amposta. Una cita per mostrar el nostre rebuig als transvasaments i a la interconnexió. No som insolidaris. No volem que Barcelona no tingui aigua. Com bé va recordar Ester Baiges en el seu torn de paraula, la gent de l'Ebre està acostumada a transvasar fills a la capital. A l'Ebre no volem que els fills i filles pateixin la manca d'aigua. Que no us enganyin a Barcelona. La PDE aporta alternatives, però la campanya mediàtica

i política és molt forta. Posant la por al cos de la gent, tenen el camí fàcil per proposar transvasaments. Ens veiem a Amposta el dia 18 de maig a les 12.

Manel Zaera
Amposta

Alguna cosa no rutlla

■ Nit de la diada de Sant Jordi a Barcelona. Cap a les tres de la matinada passejo per la plaça Reial. En un racó, un mosso d'esquadra clava el genoll a l'esquena d'una prostituta mentre ella crida sense poder mostrar altra resistència. M'aturo a uns 15 metres i comento la situació amb un amic, em resulta indignant. Un agent s'acosta i ens obliga a marxar, nosaltres intentem raonar amb ell sobre el dret a passejar pels carrers de la nostra ciutat. El diàleg no li agrada, m'agafa del clatell i m'arracona a sota d'una arcada, em demana la identificació sense deixar de recarregar-me el braç esquerre, i sense deixar-me contestar, em clava un cop de puny a la galta esquerra, m'insulta i m'amenaça de portar-me a comissaria. Sense motiu. Desapareix i encenc un cigarret; estic espantat i al costat tinc un aprenent de mosso que té la mateixa edat que jo. Em diu: "Apaga el cigarro, el humo me molesta. Estoy harto de ti", i sense més ni més repeteix el gest que ha fet el seu superior anteriorment, em pega un altre cop. I jo tinc por, i li

demano que em deixi estar. La resta d'agents riuen o xerren o fan com si res. Em tornen el document d'identitat i em conviden a anar cap a casa. Pugen a la furgoneta i marxen. Jo em quedo al carrer, indignat i descol·locat, però sobretot espantat. Ells no em donen seguretat, ells em fan por. I després surt la ràbia.

Escenes com aquestes es duen a terme cada dia, amb total impunitat, però res canvia, tot segueix igual. D'aquesta forma s'aplica l'ordenança del civisme, alguna cosa no rutlla.

M.V.
Barcelona

Ni de l'Ebre ni del Segre

■ Visc a Sants des de fa 30 anys i a Barcelona des de sempre i no estic d'acord amb el transvasament d'aigua. Ni del Segre ni de l'Ebre. Penso que posar una aixeta que ens connecti a l'Ebre serà la manera d'incrementar el consum de manera irrefrenable. I més quan el model de ciutat que tenim és el de més pisos, més turistes i més de tot. Només cal veure el que li hem fet ja al Ter. Estic segur que els barcelonins som capaços de gestionar la crisi ajustant el nostre consum a la baixa, donant una mostra al món de consum sostenible i reservant els 180 milions d'euros per fer escoles o biblioteques.

Jordi Sants
Barcelona

AVUI+.cat

Opinió
Salvador CotDirector
d'edicions
scot@avui.cat

Ara sembla no recordar-se'n ningú, però el mes que ve farà un any que Arnaldo Otegi és a la presó. Ell, i tota la direcció de l'esquerra abertzale. Els que negociaven amb ells ara han decidit ficar-los a la presó. No hi ha manies. Ara al País Basc es fan eleccions sense la papereta que representa, si fa no fa, un deu per cent dels ciutadans.

Tot això està cobert per la raó d'Estat. La legislació excepcional que s'aplica sobre Euskadi ha acabat generant autèntics números de circ, que no han passat desapercebuts a la premsa internacional. La revista *Time*, per exemple, dedicava no fa gaire un reportatge a l'alcaldeessa del PP ("pro-Madrid mayor") de Lizartza, un poble euskaldun i de majoria independentista on va guanyar, de llarg, la llista invalidada de l'esquerra abertzale.

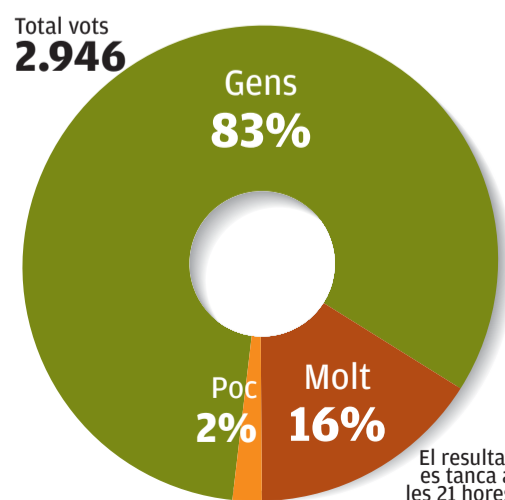
'Tos p'alante'

I ahir, en un pas més cap a l'absurd, l'alcaldeessa d'Arrasate va pagar amb la presó l'atemptat contra Isaias Carrasco. Suposo que ara hauran de buscar un penal prou gran per encabir-hi el 30% dels ciutadans que van votar la llista d'ANB a les darreres municipals. I l'opinió pública espanyola estarà encantada de la vida.

Comenta l'article a
www.avui.cat/29066

L'enquesta

¿Trobareu a faltar Eduardo Zaplana?

La pregunta d'avui:

¿Seguiu confiant en la gestió de Joan Laporta?

- Molt
- Poc
- Gens